

Monografija Melanija Bugarinović - primadona čarobnog glasa (Muzička omladina Novog Sada, 2011.) nastala je, po rečima njenog autora, istaknutog srpskog teatrologa dr Vesne Krčmar - „u želji da pruži svukupni pogled na delo ove vanredne umetnice kao osnovu za generacije muzikologa koje dolaze, koje bi trebale da valorizuju operske vrednosti i da ih sagledaju u svetlu savremenog operskog trenutka“.

Melanija Bugarinović je 40 godina suvereno vladala operskim scenama širom Evrope, njene su kuće bile, u dva navrata Opera Narodnog pozorišta u Beogradu (od 1930.-1937. i od 1946.-1968) i Bečka državna opera (1937.-1941.). Prva je Srпкиnja sa stalnim angažmanom u Bečkoj operi (istovremeno joj je ponuđen i angažman u Berlinu, ali se ona ipak odlučila za Beč), i prva na Bajrojtskim svečanostima, na koje pravo učešća imaju najeminentniji solisti i dirigenti, gde je kao članica festivalskog ansambla (sezona 1952/53) ostvarila niz likova iz Vagnerovnih opera. Operski repertoar Melanije Bugarinović bio je izuzetno bogat, i po broju operskih uloga i po broju zastupljenih kompozitora. Bila je Karmen (u istoimenoj operi Ž. Bizeta), Kabanjiha (Kaća Kabanova L. Janačeka), Končakovna (Knez Igor A. P. Borodina), Koštana (u Košatani P. Konjovića), Acučena (Trubadur Đ. Verdija), Urlika (Bal pod maskama Đ. Verdija), Grofica (Pikova dama P. I. Čajkovskog), Frika (Prsten Nibelunga R. Vagnera), Brangena (Tristan i Izolda R. Vagnera), Ortrud (Loengrin R. Vagnera), Amneris (Aida Đ. Verdi), Dalila (Samson i Dalila K. Sen-Sansa), Filipjevna (Evgenije Onjegin P.I. Čajkovskog), Madalena (Rigoletto Đ. Verdija), Jevrosima (Knez od Zete P. Konjevića), Šarlota (Verter Ž. Masnea)... Gostovala je u Nemačkoj, Španiji, Čehoslovačkoj, Italiji, Francuskoj, SSSR-u, Švajcarskoj, Austriji, Grčkoj, Izraelu, Egiptu...

Rođena je u Beloj Crkvi 29. juna 1903. godine, školovala se uglavnom u Temišvaru, potom sa ćerkom dolazi u Beograd i uči pevanje kod Olge Karini. Svoju opersku karijeru otpočela je na daskama Opere Narodnog pozorišta sa ulogom Lole (Kavalerija Rustikana P. Maskanjija), a završila na 40-godišnjicu svoje karijere i 100 godišnjicu Narodnog pozorišta ulogom Marfe (Hovanščina M. P. Musorgskog).

Dr Vesna Krčmar je život ove umetnice pokušala da prikaže u nekoliko celina. Značajno mesto zauzima Fond za unapređenje vokalne umetnosti mladih „Melanija Bugarinović i ćerke Mirjane Kalinović – Kalin“, koji je ustanovljen 1978. godine u Novom Sadu, povodom kojeg je bila priređena i svečanost u Gradskoj kući. Fondom je predviđeno da se sva pokretna i nepokretna imovina ove operske dive i njene rano preminule ćerke, daruje novosadskoj opštini u cilju školovanja mladih talenata vokalnog i klavirskog odseka iz SMŠ „Isidor Bajić“ i Akademije umetnosti u Novom Sadu. Obraćajući se prisutnima, predsednik opštine Jovan Dejanović je

istakao „humanu vrednost ovog plemenitog dela“, kao i da je njime Melanija Bugarinović „ostvarila još jednu nezaboravnu umetničku ulogu kojoj se divimo i kojoj će se diviti i pokoljenja koja dolaze“.

Veliki prostor u Monografiji zauzimaju Intervjui Melanije Bugarinović. U tim razgovorima, umetnica je uvek isticala da voli svaku svoju ulogu:

- Zavolim je u radu, inače je ne bih ni pevala, jer moja fraza, moja muzika, ono što moram da donesem leži u mom srcu. Volim svaku ulogu, jer i ona najmanja nosi u sebi lepotu - govorila je ona. Isticala je i da su joj sve uloge podjednako bliske i drage, i da bi sve želela ponovo da peva. Posebno je cenila svoju publiku:

- Publika se mora voleti da bi i nas ona volela. Ona će primetiti delo onako kako ga mi ostvarimo, njoj se mora prići iskreno i mora joj se dati potpuno ostvarena uloga, inače... Publika je nežan cvet koji može da uvene, a može da se održi jedino dobrim predstavama. Zauzvrat publika ju je nazivala umetnicom kadifastog glasa, divila joj se i pratila njen umetnički rad.

Jedan deo Monografije posvećen je portretu umetnika, drugi daje presek operских scena - najave, kritike i događaja povodom nastupa umetnice. Tu se nalazi i Dokumentacija, popis uloga Melanije Bugarinović i njena gostovanja u inostranstvu.

Poseban odeljak posvećen je njenoj ćerki, prvakinji Bečke državne opere Mirjani Kalinović – Kalin, kako se u inostranstvu potpisivala. O njenom umetničkom radu postoji skromna dokumentacija iz razloga što nije radila u zemlji i što je umrla pre nego što je mogla da ostvari svoje snove, svoje velike mogućnosti. Rođena 1925. godine zbog bolesti, umetničku karijeru morala je da prekine već 1957. Ipak, na evropskim operским scenama ostaće zapamćena po ulozi „Karmen“, u kojoj je bila najuspešnija. Mirjana Kalinović umrla je 1975. godine, Melanija Bugarinović 1986. godine. Zato je govorila da joj je najteža uloga bio život.

Knjiga nastala je inicijativu Fonda za unapređenje vokalnog pevanja „Melanija Bugarinović i ćerka Mirjana Kalinović – Kalin“. Ona je posvećena umetnici koja je imala raspon glasa od kontraalta do mecosoprana. Umetnici koju je volela publika, a kritičari hvalili njene vokalne sposobnosti, ali i scensku igru. Ovo je vredna knjiga, ne samo zato što je jedina o Melaniji Bugarinović, već i zato što je potkrepljena bogatom dokumentacijom koja treba da bude putokaz za dalja istraživanja. Ono što je izuzetno bitno je da ime ove velike umetnice živi kroz Fond, uz koji su stasali i stasavaju generacije i generacije novih pevača i pijanista, spremnih za najveće pevačke izazove, kako u zemlji, tako i u svetu.